BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 10 maja 1955 r. Nr 9 (80) Poz. 60—69

TREŚĆ:

60.

ZARZĄDZENIE Nr 23 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 17 marca 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych.

Na podstawie uchwały Nr 18/55 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Robotnicy i pracownicy inżynieryjno - techniczni zatrudnieni przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych w niniejszym zarządzeniu — niezależnie od tego, w jakim przedsiębiorstwie lub w jakim resorcie pracownicy ci byli zatrudnieni bezpośrednio przed powołaniem ich w skład grup rozruchowych.

2. Przy kierowaniu pracowników inżynieryjno - technicznych do prac rozruchowych należy ściśle ustalić ich stanowiska oraz przywiązane do tych stanowisk kategorie zaszeregowania, dodatki funkcyjne oraz współczynniki premiowe.

3. Przy kierowaniu robotników do prac rozruchowych należy ściśle ustalić ich warunki wynagrodzenia, a w szczególności uprawnienia odnośnie premiowania.

§ 2. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni zatrudnieni przy pracach rozruchowych otrzymują za czas tej pracy wynagrodzenie według przepisów obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

2. Zaszeregowanie i dodatki funkcyjne pracowników, o których mowa w ustępie I, ustala się na czas pracy przy rozruchu najwyżej w następujących wysokościach:

Lp.	Stanowisko	Kategoria płac wg zał. Nr 21 do Ukł. Zbior. Pracy w Budown. z 7.5.1949 r.	Dodatek funkcyjny
1.	Kierownik rozruchu zakładu Kierownik grupy rozruchowej	1a—1b	416—454
2	Zastępca kierownika rozruchu zakładu Zastępca kierownika grupy rozruchowej Kierownik zespołu rozruchowego Kierownik biura technicznego rozruchu	1a—1b	378—416
3.	Starszy inżynier rozruchu	1—1a	303—416
4.	Inżynier rozruchu	2—1	227—265
5.	Starszy majster rozruchu	3—1	227—265
6.	Majster	3—2	227
7.	St. mechanik, st. technik rozruchu	3—2	227
8.	Technik rozruchu	4—3	189

3. Należy przestrzegać zasady, że maksymalne kategorie zaszeregowania i maksymalne dodatki funkcyjne wyszczególnione w ust. 2 mogą być przyznawane jedynie wysokokwalifikowanym pracownikom rozruchu inwestycji o dużym znaczeniu gospodarczym. Decyzje w tej sprawie wydaje dyrektor centralnego zarządu, nadzorującego rozruch; w przypadkach, gdy został powołany pełnomocnik zainteresowanych ministrów do spraw rozruchu — decyzje wydaje pełnomocnik w porozumieniu z Dyrektorem właściwego centralnego zarządu.

4. Dla stanowisk nie wymienionych w ust. 2 należy ustalać zaszeregowania i dodatki funkcyjne zgodnie z postanowieniami załączników Nr Nr 22 i 23 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z 7 maja 1949 r. z uwzględnieniem późniejszych zmian w tym zakresie.

5. W przypadku skierowania do prac rozruchowych pracowników otrzymujących wynagrodzenie wyższe niż podane w ust. 2, pracownicy ci utrzymują na okres pracy w rozruchu dotychczasowe wynagrodzenie.

§ 3. Pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu mogą być premiowani za terminowe, zgodne z miesięcznym harmonogramem i jakościowo dobre wykonanie prac rozruchowych. Podstawą premiowania są szczegółowe regulaminy wynagradzania zatwierdzane każdorazowo dla rozruchu poszczególnych zakładów produkcyjnych przez Ministra Budownictwa Przemysłowego na wniosek dyrektora centralnego zarządu, nadzorującego rozruch, a w przypadkach, gdy dla rozruchu został powołany pełnomocnik zainteresowanych Ministrów — na wniosek pełnomocnika. Ramowy wzór regulaminu wynagradzania stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. 1. Harmonogram miesięczny stanowiący podstawę premiowania powinien zabezpieczać oddanie inwestycji do eksploatacji w terminach ustalonych w uchwałach Prezydium Rządu i w zarządzeniach właściwych ministrów w oparciu o harmonogram ogólny zatwierdzony przez inwestora centralnego.

2. Wysokość premii za terminowe, zgodne z miesięcznym harmonogramem i jakościowo dobre wykonanie prac rozruchowych w zasadzie nie może przekroczyć 80% płacy podstawowej łącznie z dodatkiem funkcyjnym. Wysokość ta może być wyjątkowo podniesiona najwyżej do 150% płacy podstawowej łącznie z dodatkiem funkcyjnym dla pracowników zatrudnionych przy rozruchu obiektów przemysłowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej i o szczególnie skomplikowanych problemach technicznych. Ostateczną wysokość premii przysługującej dla danej grupy rozruchowej i poszczególnych stanowisk określa regulamin wynagradzania, o którym mowa w § 3.

3. Przez wysokość premii, o której mowa w ust. 2, należy rozumieć wysokość premii obliczonej przy współczynniku premiowym 1,0.

§ 5. 1. Za każdy dzień przyśpieszenia wykonania prac rozrachunkowych ustalonych harmonogramem miesięcznym, premia określona zgodnie z ustaleniami § 4 może być podwyższona o 1/10. Wysokość premii, podwyższonej na skutek przyśpieszenia terminu wykonania prac rozruchowych ustalonych miesięcznym harmonogramem i obliczonej przy uwzględnieniu współczynnika premiowego nie może przekroczyć dwumiesięcznego uposażenia podstawowego łącznie z dodatkiem funkcyjnym.

2. Za opóźnienie prac rozruchowych premia określona zgodnie z ustaleniami § 4 ulega zmniejszeniu o 1/10 za każdy dzień opóźnienia i ulega całkowitemu skreśleniu przy opóźnieniu o 10 dni terminu wykonania prac rozruchowych w stosunku do harmonogramu miesięcznego.

§ 6. 1. Premie dla wyszczególnionych w § 3 pracowników zatrudnionych przy rozruchu oblicza się przy zastosowaniu następujących współczynników premiowych:

1) kierownicy rozruchu zakładów i ich zastępcy, kierownicy grup rozruchowych i ich zastępcy oraz kierownicy zespołów rozruchowych — współczynnik 1,2;
2) st. inżynierowie, inżynierowie, st. majstrowie rozruchu — współczynnik 1,1;
3) st. mechanicy, st. technicy, technicy oraz pozostali pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu — współczynnik 1,0.

2. W wyjątkowych przypadkach dla pracowników, zatrudnionych przy rozruchu inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (objętych uchwałami Prezydium Rządu) oraz o szczególnie skomplikowanych problemach technicznych, współczynniki premiowe mogą być podwyższone na podstawie szczegółowych regulaminów wynagradzania, o których mowa w § 3, a mianowicie:

1) dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt. 1) — w granicach do 1,5,
2) dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt. 2) — w granicach do 1,4.

§ 7. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu zatrudnieni na więcej niż jednej zmianie roboczej, otrzymują za okres takiej pracy dodatki zmianowe liczone od uposażenia zasadniczego łącznie z dodatkiem funkcyjnym w następujących wysokościach:

1) zatrudnieni dodatkowo w ciągu ½ zmiany — 30%
2) zatrudnieni w ciągu 2-ch zmian — 40%

2. Dodatków zmianowych nie wlicza się do podstawy przy obliczaniu premii.

§ 8. 1. Robotnicy zatrudnieni przy rozruchu otrzymują za ten czas wynagrodzenie wg stawki płac czasowej (dniówkowej) przysługującej im zgodnie z osobistym zaszeregowaniem oraz premię (za każdą godzinę rzeczywiście przepracowaną przy pracach rozruchowych) uwarunkowaną dobrym pod względem jakości i terminowym wykonaniem zleconych zadań.

2. Robotnicy wykwalifikowani zaszeregowani zgodnie z obowiązującymi przepisami nie niżej, niż do 5 kategorii płac zatrudnieni bezpośrednio przy czynnościach rozruchowych, mogą otrzymywać premię w wysokości do 120% stawki płac czasowej. a robotnicy o niższych kwalifikacjach, zatrudnieni przy pomocniczych czynnościach rozruchowych do 60% stawki płac czasowej.

3. Indywidualne premie zawtierdza co miesięcznie kierownik rozruchu zakładu.

§ 9. Prace przy rozruchu, które mogą być znormowane, powinny być wynagradzane w systemie płac akordowych.

§ 10. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Zasady wynagradzania pracowników rozruchu niezgodne z postanowieniami niniejszego zarządzenia — powinny być dostosowane do zasad niniejszego zarządzenia najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1955 r.

3. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą pracowników tych grup rozruchowych, dla których zasady wynagradzania i premiowania ustalone zostały w odmienny sposób specjalnymi uchwałami Prezydium Rządu.

M I N I S T E R **Dr Cz. Bąbiński**

Załącznik do zarządzenia Nr 23 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 marca 1955 r.

RAMOWY REGULAMIN WYNAGRADZANIA

pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych.

§ 1. 1. Regulamin niniejszy ustala zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych na budowie .... w okresie ....

2. Pracownicy skierowani do pracy w rozruchu pobierają wynagrodzenie w jednostce bezpośrednio finansującej rozruch, a mianowicie ....

3. Skierowanie do pracy w rozruchu nie narusza stosunku służbowego ani uprawnień pracowniczych w odniesieniu do jednostki, z której zostali oni skierowani do pracy rozruchowej na budowie .... z tym, że ściśle na czas tej pracy nie przysługuje tym pracownikom prawo do wynagrodzenia z jednostki macierzystej.

4. Pracownicy skierowani do rozruchu powinni otrzymać z jednostki macierzystej zaświadczenie stwierdzające ich dotychczasowe stanowisko i warunki płacy.

§ 2. 1. Robotnicy otrzymują za czas pracy przy rozruchu wynagrodzenie wg stawki czasowej osobistego zaszeregowania oraz premie do dniówki na zasadach przewidzianych w § 8 zarządzenia Nr............ Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia ....

2. Każdorazowe zatwierdzenie premii będzie się odbywało w oparciu o ocenę jakości wykonanych robót stwierdzoną przez kierowników grup rozruchowych pod warunkiem zachowania przepisów o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

3. Ostateczną wysokość premii zatwierdza kierownik rozruchu.

4. Za przedłużony czas pracy pracowników fizycznych przysługuje robotnikom wynagrodzenie wg przepisów ogólnie oobwiązujących.

§ 3. 1. Zaszeregowanie pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych przy pracach rozruchowych ustala się na podstawie przepisów § 2 zarządzenia Nr............

2. Pracownik inżynier techniczny otrzymujący przy skierowaniu do prac rozruchowych wyższe zaszeregowanie od dotychczas posiadanego w jednostce macierzystej składa pisemne oświadczenie stwierdzające, iż powyższe podwyższenie uposażenia obowiązuje jedynie na czas faktycznej pracy w rozruchu, w związku z czym pracownik nie będzie rościć sobie pretensji do utrzymania tego wynagrodzenia z chwilą zaprzestania pracy w rozruchu.

3. Za przedłużony czas pracy pracownikom inżynieryjno-technicznym przysługuje wynagrodzenie przewidziane ogólnie obowiązującymi przepisami z uwzględnieniem postanowień § 7 cytowanego zarządzenia.

4. Pod pojęciem półtorej zmiany rozumie się pracę pracownika trwającą od 8 do 12 godzin na dobę.

Pod pojęciem 2 zmian rozumie się pracę pracownika trwającą od 12 do 16 godzin na dobę.

Pod pojęciem 3 zmian rozumie się pracę pracownika trwającą powyżej 16 godzin na dobę.

§ 4. Pracownicy inżynieryjno-techniczni uprawnieni do premiowania nad podstawie ustaleń zarządzenia Nr........... oraz na podstawie załącznika Nr 22 do U.Z.P. w budownictwie z dn. 7.5.49 r. otrzymują premię miesięczną pod warunkiem terminowego — zgodnie z miesięcznym harmonogramem i jakościowo dobrego wykonania prac rozruchowych.

§ 5. 1. Harmonogram miesięczny stanowiący podstawę premiowania, powinien zabezpieczać rytmiczne wykonanie zadań, gwarantujące oddanie inwestycji do eksploatacji w terminach ustalonych w ....

2. Harmonogram miesięczny zatwierdza Dyrektor Centralnego Zarządu ....

§ 6. 1. W przypadku zachowania warunków przewidzianych ustaleniami § 4 pracownikom inżynieryjno-technicznym przysługuje premia w wysokości:

dla Kierownictwa Rozruchu	.... %
„ Grupy Rozruchowej Obiektu	.... %
„ „ „	.... %
„ „ „	.... %
„ „ „	.... %

płacy podstawowej z dodatkiem funkcyjnym (przy współczynniku premiowym 1,0).

2. Za każdy dzień przyśpieszenia wykonania prac rozruchowych ustalonych harmonogramem miesięcznym premię, o której mowa w ust. 1, podwyższa się o 1/10.

3. W przypadku opóźnienia wykonania prac rozruchowych ustalonych miesięcznym harmonogramem, premia, o której mowa w ust. 1, obniża się o 1/10 za każdy tydzień opóźnienia z tym, że przy opóźnieniu 10-dniowym premia nie przysługuje.

4. Przyśpieszenie względnie opóźnienie prac rozruchowych w stosunku do harmonogramu miesięcznego oblicza się:

a) sumuje się ilości dni przyśpieszenia poszczególnych pozycji harmonogramu i mnoży się przez współczynnik .... (rezultat A),

b) sumuje się ilości dni opóźnienia poszczególnych pozycji harmonogramu i mnoży się przez współczynnik........... (rezultat B),

c) różnicę pomiędzy A i B dzieli się przez ilość pozycji harmonogramu otrzymując średnią ilość dni przyśpieszenia — w przypadku gdy $A > B$, względnie średnią ilość dni opóźnienia w przypadku gdy $B < A$.

5. Maksymalna wysokość premii wynosi 200% płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym przy uwzględnieniu współczynnika premiowego przysługującego danemu pracownikowi.

6. Ostateczną wysokość premii zatwierdza na wniosek kierownika rozruchu Dyrektor Centralnego Zarządu nadzorującego rozruch, a mianowicie...................................

7. Kierownik rozruchu i pracownicy kierownictwa rozruchu otrzymują premię w wysokości średniej arytmetycznej premii grup rozruchowych.

§ 7. Ustala się następujące współczynniki premiowe dla pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych przy rozruchu...

§ 8. 1. Premię miesięczną oblicza się od płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym, uwzględniając współczynniki premiowe przewidziane w § 7.

2. Premię wypłaca się w końcu miesiąca za miesiąc poprzedni.

§ 9. 1. Pracownik lub zespół pracowników może być pozbawiony całkowicie lub częściowo premii w przypadku niedostatecznego przestrzegania ciążących na nich obowiązków, a w szczególności w razie nieprzestrzegania dyscypliny pracy i płac, marnotrawstwa, niewłaściwego wykorzystania maszyn i urządzeń oraz nieprzestrzegania przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. O zmniejszeniu premii dla poszczególnych pracowników lub zespołu pracowników decyduje kierownik rozruchu.

O zmniejszeniu premii dla wszystkich pracowników rozruchu bądź dla kierownika rozruchu decyduje kierownik jednostki nadrzędnej.

§ 10. Wszelkie nieomówione niniejszym regulaminem sprawy z zagadnień pracy i płacy należy regulować zgodnie z przepisami obowiązującymi w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

§ 11. 1. Zasady wynagradzania ustalone w niniejszym regulaminie obowiązują poczynając od następujących terminów:

Kierownictwo rozruchu .... od dnia............................

Grupa rozruchowa .... „ ....

„ „ .... „ ....

2 Dla jednostek rozruchowych, które zostaną powołane w terminie późniejszym, miarodajną będzie data ustalona w akcie powołującym daną jednostkę.

61.

ZARZĄDZENIE Nr 38
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 22 kwietnia 1955 r.

w sprawie socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

Rozwój socjalistycznego współzawodnictwa pracy w resorcie budownictwa przemysłowego ocenić należy jako niezadowalający. Stan ten spowodowany został głównie tym, że jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego nie dostrzegały we współzawodnictwie realnej pomocy dla wykonania zadań produkcyjnych oraz dla osiągnięcia lepszych wyników w gospodarce przedsiębiorstw, a także brakiem opieki nad rozwojem współzawodnictwa ze strony kierowników tych jednostek i pozostałego personelu inżynieryjno-technicznego oraz obciążeniem odpowiedzialnością za współzawodnictwo referatów do spraw współzawodnictwa, co w efekcie doprowadziło do biurokratycznych wypaczeń.

W celu usunięcia tego stanu rzeczy — zarządzam, co następuje:

§ 1. Rozwój socjalistycznego współzawodnictwa należy oprzeć o wytyczne Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanego dalej „Związkiem Zawodowym", które zostały uzgodnione z Ministrami: Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli oraz o zakładowe umowy zbiorowe lub o umowy o długookresowym współzawodnictwie, których zawieranie przewiduje okólnik Nr 15 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lutego 1955 r. w sprawie zawierania zakładowych umów zbiorowych i aktów umownych o długofalowym współzawodnictwie.

§ 2. Dyrektorzy i kierownicy jednostek wszystkich szczebli organizacyjnych budownictwa przemysłowego odpowiedzialni są za rozwój i kierunki współzawodnictwa oraz za nadzór i pomoc w realizacji zakładowych umów zbiorowych lub umów o długookresowym współzawodnictwie. Są oni zobowiązani do ścisłego współdziałania w tym zakresie ze Związkiem Zawodowym.

§ 3. 1. Dyrektorzy centralnych zarządów i przedsiębiorstw (zjednoczeń) obowiązani są przeprowadzać raz na kwartał ocenę i podsumowanie wyników współzawodnictwa przy udziale przedstawicieli terenowych władz Związku Zawodowego.

2. Kierownicy zarządów budowlanych, budów, zakładów itp. obowiązani są przeprowadzać co najmniej raz na miesiąc ocenę i podsumowanie wyników współzawodnictwa przy udziale przedstawicieli rady zakładowej, majstrów i przodowników pracy.

3. Przy ocenie należy mieć na uwadze, że wyniki produkcyjne i ekonomiczne działalności jednostek współzawodniczących, stanowią podstawowe kryterium dla prawidłowej oceny rozwoju współzawodnictwa oraz jego wyników.

§ 4. 1. Z dniem 1 maja 1955 r. znosi się we wszystkich jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego komórki współzawodnictwa pracy.

2. Dotychczasowe etaty komórek współzawodnictwa należy włączyć do działów (wydziałów) produkcji.

Etaty powinny być obsadzone przez wykwalifikowanych inspektorów produkcji.

3. Sprawy współzawodnictwa pracy prowadzą:

1) na budowach (odcinkach) — kierownicy budów (odcinków),
2) w przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) — działy produkcji,
3) w centralnych zarządach — wydziały produkcji
4) w zakresie funkcjonalnym — Departament Zatrudnienia i Płac.

4. W wymienionych w ust. 3, pkt. 2) i 3) działach i wydziałach sprawy współzawodnictwa prowadzą inspektorzy produkcji w ramach nadzoru nad powierzonymi im budowami, względnie przedsiębiorstwami z tym, że ewidencję i sprawozdawczość w tym zakresie można powierzyć pracownikowi, pełniącemu funkcje pomocnicze, zaszeregowanemu nie wyżej VI kategorii płac.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 125 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 29 maja 1952 r. w sprawie pogłębienia współpracy jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego ze związkiem zawodowym (Biuletyn M.B.Przem. Nr 7, poz. 49).

w/z MINISTRA **Inż. St. Bęć**
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 25

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 21 kwietnia 1955 r.

w sprawie wprowadzenia rozrachunku gospodarczego do brygad obsługujących koparki w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

W celu wzmożenia walki o obniżkę kosztów własnych ustala się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się instrukcję w sprawie rozrachunku gospodarczego w brygadach obsługujących koparki, stanowiącą załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych oraz inne jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego zatrudniające koparki powinny przy wprowadzaniu rozrachunku gospodarczego do brygad obsługujących koparki wzorować się na wytycznych zawartych w instrukcji.

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

PODSEKRETARZ STANU **Inż. St. Bęć**

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 25 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 kwietnia 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie brygadowego rozrachunku gospodarczego w brygadach obsługujących koparki.

I. Założenia ogólne

§ 1. Wprowadzenie brygadowego rozrachunku gospodarczego ma głównie na celu:

1) zachęcenie robotników zatrudnionych bezpośrednio w brygadach roboczych do walki o najlepsze wyniki produkcyjne przy najwyższej wydajności pracy i najniższych kosztach,
2) usprawnienie pracy kierownictwa budów.

§ 2. 1. Wprowadzenie brygadowego rozrachunku gospodarczego oznacza, że:

1) brygada robocza otrzymuje konkretne zadania produkcyjne przy równoczesnym określeniu wielkości środków potrzebnych do wykonania tych zadań,
2) w toku wykonywania i po wykonaniu zadań produkcyjnych dokonuje się porównania wielkości wykonanych zadań produkcyjnych z wielkością zużytych środków.

2. Nadmierne zużycie środków w stosunku do wykonanego zadania produkcyjnego oznacza, że brygada pracuje rozrzutnie, mniejsze zużycie środków — że brygada pracuje oszczędnie.

3. Brygada pracująca na brygadowym rozrachunku gospodarczym rozlicza się z zużycia wszystkich lub tylko niektórych środków używanych do wykonania zadań produkcyjnych. Dążyć jednak należy do tego, aby wszystkie środki używane do produkcji zostały objęte rozrachunkiem gospodarczym.

§ 3. Wprowadzenie brygadowego rozrachunku gospodarczego uwarunkowane jest spełnieniem co najmniej następujących wymogów:

1) brygady powinny mieć stały skład osobowy,
2) narzędzia pracy powinny być przydzielane brygadom na stałe,
3) zadania produkcyjne wykonywane przez brygadę na rozrachunku gospodarczym powinny być wyznaczone w jednoznacznych i wymiernych jednostkach,
4) powinny być ustalone dokładne normy zużycia środków do produkcji,
5) na budowie winna być zapewniona ścisła i odrębna dla każdej brygady na rozrachunku gospodarczym, ewidencja wykonania zadań produkcyjnych oraz zużycia środków produkcji.

§ 4. Wprowadzenie brygadowego rozrachunku gospodarczego w brygadzie może nastąpić po wyrażeniu na to zgody przez wszystkich członków brygady i po zawarciu odpowiedniej umowy pomiędzy brygadą a kierownictwem budowy.

II. Prace przygotowawcze

§ 5. Rozrachunek gospodarczy w brygadach obsługujących koparki może w pierwszym etapie ograniczyć się do rozliczania z:

1) wykonania zadań produkcyjnych (osiągniętej wydajności pracy),
2) zużycia materiałów pędnych,
3) zużycia smarów.

§ 6. Przed wprowadzeniem w brygadzie obsługującej koparkę brygadowego rozrachunku gospodarczego należy:

1) ustalić stały skład osobowy brygady na okres objęty rozrachunkiem gospodarczym. W skład brygady na rozrachunku gospodarczym powinni wchodzić wszyscy pracownicy obsługujący koparkę podczas wszystkich zmian,
2) przydzielić brygadzie na stałe koparkę wraz z wyposażeniem,
3) ustalić następujące wskaźniki:
   a) normę wydajności na jedną godzinę pracy,
   b) normę zużycia oleju napędowego,
   c) normę zużycia oleju silnikowego,
   d) normę zużycia oleju przekładniowego,
   e) normę zużycia benzyny,
   f) normę zużycia towotu,
   g) planowaną częstotliwość i czas trwania remontów bieżących (tzn. RBI i RBII),

h) planowaną częstotliwość i czas trwania remontów średnich,

i) planowaną częstotliwość i czas trwania remontów kapitalnych,

4) Zapewnić wystawianie oddzielnych zleceń roboczych (BKr) oraz dowodów na pobranie materiałów (Rw) dla brygady, w której wprowadza się rozrachunek gospodarczy.

§ 7. Oficjalnym aktem przejścia brygady na rozrachunek gospodarczy jest zawarcie umowy pomiędzy kierownictwem budowy a członkami brygady. Umowa powinna zawierać zobowiązanie brygady do przekraczania i bezbłędnego wykonania zadań produkcyjnych, uzyskanie oszczędności na materiałach pędnych i smarach oraz do roztoczenia opieki socjalistycznej nad powierzoną jej koparką wraz z wyposażeniem, określając dokładnie w jakiej wysokości brygada zobowiązuje się wykonywać normę wydajności pracy oraz rozmiar oszczędności jakie brygada zamierza uzyskać w poszczególnych rodzajach materiałów. Zadeklarowane oszczędności materiałowe nie mogą naruszyć obowiązujących przepisów o konserwacji sprzętu.

Kierownictwo budowy ze swej strony powinno zobowiązać się do zapewnienia stałego frontu robót, zapewnienia środków transportowych, dostarczenia dokumentacji wykonawczej (szkice operacyjne), dostarczenia zaopatrzenia w materiały, roztoczenia opieki socjalnej nad członkami brygady oraz zapewnienia ścisłej ewidencji wykonywanej pracy i zużytych środków przez brygadę.

Po przedyskutowaniu obustronnych zobowiązań umowę podpisują z jednej strony — wszyscy członkowie brygady, z drugiej strony — kierownik budowy. Umowę należy podpisywać w obecności przedstawiciela POP, PZPR oraz organizacji związkowej. Umowę sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do okólnika.

§ 8. Umowę o rozrachunek gospodarczy należy zawrzeć na okres do końca roku kalendarzowego lub do końca trwania budowy — jeśli budowa ma być zakończona przed końcem roku kalendarzowego. W przypadku, gdy w czasie trwania umowy przestaną pracować członkowie brygady, którzy zawarli umowę, należy umowę uaktualnić przez podpisanie jej przez nowych pracowników podejmujących pracę w brygadzie objętej umową o rozrachunek gospodarczy.

W przypadku, gdy w czasie trwania umowy koparka, przydzielona brygadzie na rozrachunku gospodarczym, zostanie przekazana do kapitalnego remontu, należy zawrzeć nową umowę.

Obowiązek aktualizacji umowy spoczywa na kierowniku budowy.

III. Realizacja rozrachunku gospodarczego

§ 9. Kierownik budowy powinien mieć na uwadze, że brygadowy rozrachunek gospodarczy daje pełne korzyści wówczas, gdy:

1) konsekwentnie i sumiennie realizowane są zobowiązania kierownika budowy podjęte w umowie. Dotrzymanie umowy przez kierownika budowy stanowi decydujący bodziec dla dotrzymania umowy przez brygadę roboczą.
2) ewidencja wykonania zadań produkcyjnych, wydajności, robocizny oraz zużycia materiałów jest bezwzględnie ścisła.

§ 10. 1. Wielkość zadań produkcyjnych w zleceniu roboczym wystawianym dla brygady na rozrachunku gospodarczym należy obliczać na podstawie ustalonych w umowie norm wykonania.

2. Zlecenie robocze należy w zasadzie wystawiać na całą brygadę pozostającą na rozrachunku gospodarczym, na wszystkie zmiany robocze i obejmować okresy miesięczne.

§ 11. Zużycie materiałów przez brygadę na rozrachunku gospodarczym kontrolowane jest za pomocą dowodów „Pobranie materiałów" (Rw). Dowody te powinny być oznaczone symbolem brygady pobierającej materiał tak, aby łatwo było ustalić wielkość materiałów zużytych przez daną brygadę.

Należy dążyć do tego, aby ilość materiałów pobierana przez brygadę na rozrachunku gospodarczym nie przekraczała 2 — 3-dniowego zapotrzebowania.

§ 12. 1. Do dnia 7 każdego miesiąca należy dokonać oceny przebiegu realizacji umowy o rozrachunek gospodarczy za ubiegły miesiąc.

2. Podstawę do oceny stanowi tzw. „Podsumowanie wyników wykonania umowy o rozrachunek gospodarczy" sporządzone według wzoru, stanowiącego załącznik Nr 3 okólnika.

3. „Podsumowanie" składa się z dwóch części, z której pierwsza informuje o wykonaniu zobowiązań podjętych przez brygadę, a druga o wykonaniu zobowiązań podjętych przez kierownictwo budowy. Sposób sporządzania „Podsumowania wyników wykonania umowy o rozrachunek gospodarczy" podaje przykładowo załącznik Nr 4 do okólnika.

4. „Podsumowanie" sporządzać należy w trzech egzemplarzach, z których pierwszy przeznaczony jest dla kierownictwa budowy, drugi dla brygady na rozrachunku gospodarczym, a trzeci dla komórki księgowości rejestrującej koszty danej budowy.

5. „Podsumowanie" sporządza na miejscu (na budowie) pracownik służby planowania.

§ 13. 1. Ocenę przebiegu realizacji umowy o rozrachunek gospodarczy przeprowadza kolektyw złożony z kierownika budowy, mechanika budowy, przewodniczącego rady zakładowej i brygadzisty.

2. Do zadań kolektywu należy:

1) dokonanie oceny prawidłowości podsumowania, o którym mowa w § 12 niniejszej instrukcji.

2) ustalenie, czy strony, które podpisały umowę o rozrachunek gospodarczy, wywiązały się ze swych zobowiązań i jakie istniały przeszkody i efekty w realizacji umowy,

3) ustalenie środków zabezpieczających dalsze umocnienie rozrachunku gospodarczego, tzn. ściślejsze i pełniejsze dotrzymanie umowy przez obie strony oraz zwiększenie obniżki kosztów własnych.

4) omówienie z pełnym składem brygady wyników rozrachunku gospodarczego.

§ 14. Komórka księgowości, ewidencjonująca koszty odnośnej budowy, powinna założyć oddzielną ewidencję robót wykonywanych przez brygadę objętą rozrachunkiem gospodarczym i kontrolować prawidłowość i zgodność zapisów księgowych z zapisami zawartymi w „Podsumowaniu wyników wykonania umowy o rozrachunek gospodarczy".

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 25 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 kwietnia 1955 r.

UMOWA
O ROZRACHUNEK GOSPODARCZY

zawarta pomiędzy brygadą obsługującą koparkę..................

....

a ....
(nazwa jednostki organizacyjnej)

§ 1. W zrozumieniu, że obniżka kosztów własnych prowadzi do podniesienia dobrobytu ludzi pracy — brygada w składzie:

Ob. ....

Ob. ....

Ob. ....

Ob. ....

zwana w dalszym ciągu niniejszej umowy „brygadą" i...........

...., działające przez kie-

kierownika budowy Nr......... w ....

Ob. ...., zwane w dalszym ciągu niniejszej umowy „przedsiębiorstwem", zawierają umowę o wprowadzenie brygadowego rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Rozrachunek gospodarczy wprowadzony na podstawie niniejszej umowy obejmuje:

1) zadania produkcyjne (wydajność pracy),

2) zużycie paliwa,

3) zużycie smarów.

§ 3. Brygada zobowiązuje się przez okres trwania umowy:

1) wykonywać normy wydajności pracy średnio w......... %, tj. wykonywać............ m³ urobku gruntu III kategorii na godzinę,

2) oszczędzić......... % paliwa przez zużywanie na 100 m³ urobku (gruntu III kategorii):

...... kg oleju napędowego, zamiast według normy...... kg,

...... kg oleju silnikowego, zamiast według normy...... kg,

...... kg oleju przekładniowego, zamiast wg normy...... kg,

...... kg benzyny, zamiast według normy...... kg,

3) oszczędzić .... % smaru przez używanie na 100 m³ urobku (gruntu III kategorii) .... kg towotu (smaru stałego), zamiast wg normy......... kg,

4) roztoczyć opiekę socjalistyczną nad koparką i jej inwentarzem, celem wydłużenia cyklu międzyremontowego,

5) wykonywać roboty bezusterkowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami technologicznymi.

§ 4. Przedsiębiorstwo zobowiązuje się do:

1) zapewnienia stałego i pełnego frontu robót dla brygady,

2) zapewnienia równomiernego i dostatecznego podstawienia środków transportowych dla odwożenia urobku,

3) terminowego dostarczenia szkiców operacyjnych, umożliwiających maksymalne wykorzystanie sprzętu,

4) pełnego i terminowego zaopatrywania brygady w materiały pędne, smary i części zamienne,

5) spowodowanie natychmiastowej pomocy pogotowia technicznego w przypadku zaistnienia awarii nie dającej się zlikwidować własnymi siłami,

6) roztoczenia opieki socjalno-bytowej nad pracownikami brygady,

7) zapewnienia ścisłej ewidencji wykonywanej pracy i zużytych przez brygadę środków.

§ 5. Umowa zostaje zawarta na okres do dnia..................

.... 195... r.

§ 6. Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach przeznaczonych po jednym dla każdej ze stron.

..........................., dnia.......................... 195... r.

....
(nazwa jednostki organiz.)

....
(kierownik budowy)

PODPIS:
Członkowie brygady

....

....

....

....

Nazwa budowy...

Nazwisko brygadzisty...

Załącznik Nr 3 do okólnika Nr 25 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 kwietnia 1955 r.

PODSUMOWANIE WYNIKÓW

wykonania umowy o rozrachunek gospodarczy

za miesiąc................................ 195... r.

Część I. Wykonanie zobowiązań członków brygady

1. Wydajność pracy

	jedn. miary	ilość		jedn. miary	ilość
1. przerób wykonany	m^3		3. wydajność pracy koparki		
2. praca koparki			a) norma wydajności pracy	m^3/godz.	
a) ilość godz. dyspozycyjnych	godz.		b) wydajność pracy zadekl. w umowie	„	
b) „ „ efektywnej pracy	„		c) rzeczywista wydajność pracy	„	
c) „ „ przestojów planowych	„		d) procent wykonania normy	%	
d) „ „ przestojów pozaplanowych	„				

2. Zużycie materiałów

a) w kilogramach

	olej napędowy			olej silnikowy			olej przekładniowy			benzyna			s m a r		
	wg normy	wg umowy	faktyczne	wg normy	wg umowy	faktyczne	wg normy	wg umowy	faktyczne	wg normy	wg umowy	faktyczne	wg normy	wg umowy	faktyczne
zużycie na całość zadania															
oszczędność	x	x		x	x		x	x		x	x		x	x	
przekroczenie		x	x		x	x		x	x		x	x		x	x

b) w przeliczeniu na złote

oszczędność	x	x		x	x		x	x		x	x		x	x	
przekroczenie		x			x			x			x			x	

3. Wykonanie innych zobowiązań

1. Opieka nad sprzętem
2. Jakość robót

Część II. Wykonanie zobowiązań kierownictwa budowy

1. Zapewnienie stałego i pełnego frontu robót dla koparki..
2. Zapewnienie terminowego podstawiania środków transportowych...
3. Terminowe dostarczenie brygadzie szkiców operacyjnych..
4. Zaopatrzenie brygady w materiały pędne, smary i części zamienne...
   ....
5. Wzywanie pogotowia technicznego w przypadkach awarii..
   ....
6. Opieka socjalna nad brygadą...
   ....

P O D P I S:

....
Brygadzista

....
Kierownik budowy

Załącznik Nr 4 do okólnika Nr 25 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 kwietnia 1955 r.

PRZYKŁAD

sporządzania umowy o rozrachunek gospodarczy brygady obsługującej koparki i podsumowanie wyników wykonania umowy

I. Ustalenia wstępne

1. Na budowie pracuje koparka przedsiębierna o pojemności łyżki 0,5 m^3. Norma wydajności koparki wynosi 33 m^3/godz.

2. Normy zużycia poszczególnych materiałów wynoszą:

dla oleju napędowego	—	5,5 kg na godzinę pracy kop.,
dla oleju silnikowego	—	6% zużycia oleju napędowego,
dla oleju przekładniowego	—	0,5% zużycia oleju napędowego,
dla benzyny	—	1,5% zużycia oleju napędowego,
dla smaru	—	1,3% zużycia oleju napędowego.

3. W dyskusji przeprowadzonej z brygadą przystępującą do umowy o rozrachunek gospodarczy, brygada oświadczyła gotowość:

a) podwyższenia średniej wydajności koparki o 10%,
b) zaoszczędzenia 10% normy zużycia paliwa,
c) zaoszczędzenia 10% normy zużycia smarów.

4. Z zapisów dokonanych w książce obmiarów wynika, że koparka wykonała w ciągu miesiąca 12.920 m^3 wykopu (przeliczonego na grunt trzeciej kategorii).

5. Z karty zużycia materiałów paliwowo-smarowniczych wynika, że zużycie materiałów wyniosło w ciągu miesiąca:

1.320 kg oleju napędowego,
65 kg oleju silnikowego,
7 kg oleju przekładniowego,
26 kg benzyny,
15 kg smaru.

6. Z raportu pracy maszyn za dany miesiąc wynika, że:

a) ilość godzin dyspozycyjnych wynosiła	434
b) ilość godzin efektywnej pracy wynosiła	240
c) ilość godzin przestojów planowych wynosiła	82
d) ilość godzin przestojów pozaplanowych wynosiła	112

7. Cena jednego kg poszczególnych materiałów wynosi:

— olej napędowy	=	1,40 zł.
— olej silnikowy	=	6,45 zł.
— olej przekładniowy	=	4,60 zł.
— benzyna	=	2,90 zł.
— towot	=	6,35 zł.

II. Sposób ujęcia w umowie zobowiązań brygady

1. § 3 umowy o rozrachunek gospodarczy ujmuje wielkość zobowiązania brygady. Sposób obliczania jest następujący:

a) dla określenia zadeklarowanej wydajności pracy — należy pomnożyć obowiązującą normę wydajności przez zadeklarowany przez brygadę średni procent wykonania normy.
W omawianym przykładzie zadeklarowana wydajność pracy wyniesie: 33 m^3/godz $\times$ 11% = 36,3 m^3/godz,

b) dla określenia wielkości zadeklarowania zużycia oleju napędowego należy normę zużycia oleju napędowego liczoną na godzinę pracy maszyny przeliczyć na 100 m^3 urobku, a następnie uzyskaną liczbę pomniejszyć o zadeklarowaną oszczędność, według poniższego wzoru:

$$Zp = \frac{Nz \times (100 - U)}{Wk}$$

Przyjmując, że:

Zp = zadeklarowane zużycie paliwa w kg na 100 m^3 urobku,
Nz = norma zużycia paliwa w kg na godzinę,
U = zadeklarowany procent oszczędności na paliwie,
Wk = wydajność koparki zadeklarowana w umowie.

W przyjętym przykładzie:

$$Nz = 5,5$$
$$U = 10$$
$$Wk = 36,3$$

Zatem zadeklarowane zużycie oleju napędowego na 100 m^3 urobku wyniesie:

$$Zp = \frac{5,5 \times (100 - 10)}{36,3} = 13,6 \text{ kg}$$

c) dla określenia wielkości zadeklarowanego zużycia pozostałych rodzajów paliwa i smarów na 100 m^3 urobku należy przeliczyć stosunek zużycia tych materiałów do wielkości zużycia oleju napędowego.

W omawianym przykładzie otrzymamy:

zużycie oleju silnikowego = 6% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{6 \times 13,6}{100} = 0,81 \text{ kg}$$

zużycie oleju przekładniowego = 0,5% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{0,5 \times 13,6}{100} = 0,07 \text{ kg}$$

zużycie benzyny = 1,5% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{1,5 \times 13,6}{100} = 0,20 \text{ kg}$$

zużycie smaru = 1,3% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{1,3 \times 13,6}{100} = 0,18 \text{ kg}$$

2. W § 3 pkt. 2 i 3 umowy o rozrachunek gospodarczy podaje się ponadto dla porównania obowiązującą normę zużycia poszczególnych rodzajów paliwa i smarów. Obliczenie normy dokonuje się według poniższego wzoru:

$$Nzp = \frac{NZ \times 100}{Nwk}$$

przy czym: Nzp = zużycie paliwa w kg na 100 m^3 wykopu wg normy,
Nz = norma zużycia paliwa na godzinę pracy koparki,
Nwk = wydajność koparki wg normy.

Biorąc liczby z omawianego przykładu otrzymamy następującą normę zużycia dla oleju napędowego:

$$Nzp = \frac{5,5 \times 100}{33} = 16,7 \text{ kg}$$

Normę zużycia pozostałych rodzajów paliwa i smarów przelicza się w stosunku do normy zużycia oleju napędowego, co w omawianym przykładzie wyniesie:

a) zużycie oleju silnikowego = 6% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{6 \times 16,7}{100} = 1,00 \text{ kg}$$

b) zużycie oleju przekładniowego = 0,5% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{0,5 \times 16,7}{100} = 0,88 \text{ kg}$$

c) zużycie benzyny = 1,5% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{1,5 \times 16,7}{100} = 0,25 \text{ kg}$$

d) zużycie smaru = 1,3% zużycia oleju napędowego

$$= \frac{1,3 \times 16,7}{100} = 0,22 \text{ kg}$$

3. § 3 umowy, ujmujący zobowiązanie brygady, otrzyma w danym przykładzie następujące brzmienie:

a) wykonywać normy wydajności pracy średnio w 110%, tj. wykonywać 36.3 m³ urobku gruntu III kategorij na godzinę,

b) oszczędzić 10% paliwa przez zużywanie na 100 m³ urobku (gruntu III kategorii):
13,6 kg oleju napędowego, zamiast według normy 16,7 kg,
0,81 kg oleju silnikowego, zamiast według normy 1,0 kg,
0.07 kg oleju przekładniowego, zamiast wg normy 0,08 kg,
0,20 kg benzyny, zamiast według normy 0,25 kg.

c) oszczędzić 10% smaru przez zużywanie na 100 m³ urobku (gruntu III kategorii), 0,18 kg towotu (smaru stałego), zamiast według normy 0,22 kg.

III. Sposób sporządzania „Podsumowania wyników pracy brygady na rozrachunku gospodarczym"

(załącznik Nr 3 do okólnika)

1. Materiał źródłowy do opracowania „Podsumowania wyników" stanowią:

a) umowa o rozrachunek gospodarczy,
b) książka obmiarów,
c) raport pracy maszyn (MF-2),
d) karta zużycia materiałów paliwowo-smarowniczych.

2. Część pierwsza „Podsumowania wyników" sporządza się następująco:

a) Dział 1 — Wydajność pracy.

Pozycję 1 wypełnia się na podstawie danych książki obmiarów.

W poz. 2a wpisuje się treść rubr. 3 (pozycja „razem") raportu pracy maszyn (MF-2).

W poz. 2b wpisuje się treść rubr. 4 (pozycja „razem") raportu pracy maszyn (MF-2).

W poz. 2c wpisuje się treść rubr. 5 (pozycja „razem") raportu pracy maszyn (MF-2).

W poz. 2d wpisuje się treść rubr. 6 (pozycja „razem") raportu pracy maszyn (MF-2).

W poz. 3a wpisuje się normy wydajności pracy koparki na godz. według Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych.

W poz. 3b wpisuje się wydajność pracy koparki, zadeklarowaną w § 3 umowy o rozrachunek gospodarczy (pkt. 1).

W poz. 3c wpisuje się faktycznie uzyskaną wydajność pracy koparki, dzieląc wielkość przerobu (poz. 1) przez ilość godzin dyspozycyjnych (poz. 2a), pomniejszoną o ilość godzin przestojów planowych (poz. 2c).

W poz. 3d wpisuje się % wykonania normy, który wylicza się, dzieląc faktycznie uzyskaną wydajność pracy koparki (poz. 3c) przez normę wydajności pracy koparki (poz. 3a) i mnożąc otrzymany wynik przez 100.

Podstawiając liczby z omawianego przykładu, otrzymamy:

1. przerób wykonany = 12.910 m³

2. prace koparki:

a) ilość godzin dyspozycyjnych	= 434
b) ilość godzin efektywnej pracy	= 240
c) ilość godzin przestojów planowych	= 82
d) ilość godzin przestojów pozaplanowych	= 112

3. Wydajność pracy koparki:

a) norma wydajności = 33 m³/godz.
b) wydajność pracy zadeklarowana w umowie = 36.3 m³/godz.
c) rzeczywista wydajność pracy = 36,7 m³/godz.
d) procent wykonania normy = 111,2%.

b) Dział 2 — Zużycie materiałów.

W tym dziale podana jest tabela wyszczególniająca materiały objęte rozrachunkiem gospodarczym.

Każdemu rodzajowi materiałów odpowiada wycinek tabeli o następującej treści:

a) zużycie w kilogramach

	wg normy	wg umowy	faktyczne
1. Zużycie na całość zadania			
2. Oszczędność	x	x	
3. Strata		x	x

b) w przeliczeniu na złote

	wg normy	wg umowy	faktyczne
4. Oszczędność	x	x	
5. Strata		x	x

W poz. 1 w rubryce „wg normy" wpisuje się normatywne zużycie danego materiału na wykonaną ilość robót ziemnych. Normatywne zużycie wylicza się, mnożąc normę zużycia podaną w umowie przez ilość wykonanych jednostek robót ziemnych i dzieląc otrzymany wynik przez 100.

W poz. 1 w rubryce „wg umowy" wpisuje się zadeklarowane przez brygadę zużycie danego materiału na wykonaną ilość robót ziemnych. Zadeklarowane zużycie wylicza się mnożąc zadeklarowaną w umowie wielkość zużycia na 100 m³ przez ilość wykonanych jednostek robót ziemnych i dzieląc wynik przez 100.

W poz. 1 w rubryce „faktyczne" wpisuje się dane z pozycji „razem" z karty zużycia materiałów paliwowo-smarowniczych.

W poz. 2 w rubryce „faktyczne" wpisuje się różnicę pomiędzy podanym w poz. 1 zużyciem wg normy a zużyciem faktycznym.

W poz. 3 w rubryce „wg normy" wpisuje się różnicę pomiędzy podanym w poz. 1 zużyciem faktycznym, a zużyciem wg normy.

W poz. 4 wpisuje się liczbę wynikającą z przemnożenia ilości podanych w poz. 2 przez cenę jednostkową danego materiału.

W poz. 5 wpisuje się kwotę wynikającą z przemnożenia ilości podanych w poz. 3 przez cenę jednostkową danego materiału.

Przykładowe wypełnienie wycinka tabeli odnoszącego się do zużycia oleju napędowego przedstawia się, jak następuje:

a) zużycie w kilogramach	wg normy	wg umowy	faktyczne
1. Zużycie na całość zadania	2.156	1.756	1.320
2. Oszczędność	x	x	836
3. Strata	x	x	x
b) w przeliczeniu na złote			
4. Oszczędność	x	x	1.170,40
5. Strata	—	x	x

Wyliczone w podobny sposób oszczędności na pozostałych materiałach wyniosą:

	Oszczędności	
	w kg	w zł.
olej silnikowy	64	412,80
olej przekładniowy	3	13,80
benzyna	6	17,40
smar	13	82,55

Łączna oszczędność na materiałach uzyskana w danym miesiącu wyniesie 1.696,95.

c) Dział 3 — Wykonanie innych zobowiązań.

W dziale tym należy podać krótką notatkę informacyjną czy brygada wywiązała się ze swoich zobowiązań w zakresie opieki nad sprzętem i jakości robót.

3. W drugiej części zestawienia należy krótko zanotować ocenę wykonania zobowiązań podjętych przez kierownictwo budowy w zakresie:

a) zapewnienia stałego i pełnego frontu robót dla koparki,

b) terminowego dostarczenia brygadzie szkiców operacyjnych,

c) wzywania pogotowia technicznego w przypadkach awarii,

d) zaopatrzenia brygady w materiały pędne, smary i części zamienne,

e) opieki socjalnej nad brygadą.

63.

PISMO OKÓLNE Nr 67/GM II

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

GABINET MINISTRA

GM II-10-75/55

z dnia 26 kwietnia 1955 r.

w sprawie prowadzenia korespondencji z komisjami arbitrażowymi.

Gabinet Ministra podaje do wiadomości pismo okólne Nr 7/55 Głównej Komisji Arbitrażowej z dnia 4 kwietnia 1955 r. w sprawie korespondencji ze stronami.

Jednocześnie Gabinet Ministra prosi o to, aby w korespondencji kierowanej do komisji arbitrażowych podawano zawsze numer repertorium, którym akta sprawy zostały oznaczone przez komisję. Zapobiegnie to nieporozumieniom, utrudniającym pracę komisji arbitrażowych, a nawet wywołującym niejednokrotnie ujemne skutki dla stron.

DYREKTOR
GABINETU MINISTRA **M. Marlewicz**

Załącznik do pisma okólnego Nr 67/GM II
z dnia 26 kwietnia 1955 r.

PISMO OKÓLNE Nr 7/55

GŁÓWNEJ KOMISJI ARBITRAŻOWEJ W WARSZAWIE

GP-26-7/55

z dnia 4 kwietnia 1955 r.

w sprawie korespondencji ze stronami.

Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego zwróciły się do Głównej Komisji Arbitrażowej za pośrednictwem Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego o spowodowanie, aby okręgowe komisje arbitrażowe w postępowaniu dowodowym zmieniły dotychczasowy system korespondowania z nimi bez podawania znaku lub liczby dziennika, jakimi zostały oznaczone akta danego sporu.

Z racji prowadzenia znacznej ilości spraw arbitrażowych łączenie takiej korespondencji z właściwymi aktami sprawy jest bardzo utrudnione, zabiera wiele czasu, często jest źródłem nieporozumień, powodując korespondencję wyjaśniającą, a w wielu przypadkach jest przyczyną uchybienia terminów.

Podając powyższe do wiadomości Gabinet Prezesa informuje, że Prezes G.K.A. zaleca, w celu uniknięcia na przyszłość podobnych wystąpień również ze strony innych jednostek gospodarki uspołecznionej, aby w miarę możności w korespondencji, zwłaszcza w sprawach, dotyczących sporów, powoływano znak lub liczbę dziennika pisma strony, niezależnie od podania numeru repertorium czy liczby dziennika Komisji.

RADCA PREZESA
GŁÓWNEJ KOMISJI ARBITRAŻOWEJ **Z. Żołątkowska**

PISMO OKÓLNE Nr 68/GM I

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO GABINET MINISTRA

z dnia 27 kwietnia 1955 r.

w sprawie wstępu pracowników Centralnego Urzędu Geologii na teren zakładów podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego.

Zgodnie z pismem okólnym Nr 63 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1955 r. w sprawie wstępu pracowników Centralnego Urzędu Geologii na teren zakładów podległych innym resortom — Gabinet Ministra podaje, co następuje:

1. Prezes i Wiceprezesi Centralnego Urzędu Geologii mają prawo wstępu na teren zakładów i budów podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego w celu skontrolowania prac geologicznych oraz zapoznania się z materiałami dotyczącymi dokumentacji geologicznych na podstawie przepustki wydanej przez kierownika budowy (zakładu) za okazaniem legitymacji służbowej.

2. Kierownicy budów (zakładów) mogą wydać przepustki wstępu na teren budowy (zakładu) pracownikom Centralnego Urzędu Geologii, którzy okażą legitymacje służbowe, delegacje oraz podpisane przez Prezesa (Wiceprezesów) Centralnego Urzędu Geologii i zaopatrzone w okrągłą pieczęć C.U.G. upoważnienia, zawierające:

1) nazwisko i imię pracownika delegowanego (nazwiska i imiona pracowników delegowanych zespołowo), stanowisko służbowe, numer legitymacji służbowej, adres zamieszkania,

2) nazwisko i imię kierownika zespołu (w przypadku delegacji zespołowej),

3) określenie sprzętu i materiałów, w jakie zaopatrzony będzie delegowany pracownik (zespół),

4) wskazanie, jakie prace będzie wykonywał delegowany (zespół),

5) wskazanie okresu wykonywania czynności służbowych na terenie danej budowy (zakładu),

6) upoważnienie do wglądu i korzystania z materiałów do użytku służbowego (poufnych) i tajnych.

3. O ile w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 2, przewidywany okres wykonywania czynności na terenie budowy (zakładu) będzie dłuższy, niż 14 dni, na wniosek Centralnego Urzędu Geologii delegowanym pracownikom można wydać przepustki okresowe.

4. Dyrektorzy przedsiębiorstw (zjednoczeń) budownictwa przemysłowego podadzą ustalenia, o których wyżej mowa, do wiadomości i stosowania kierownikom podległych im jednostek organizacyjnych.

5. Ustalenia, o których mowa w niniejszym piśmie okólnym, nie dotyczą zakładów przemysłu obronnego. Tryb uzyskiwania zezwoleń wstępu na teren tych zakładów regulują odrębne przepisy.

DYREKTOR
GABINETU MINISTRA

M. Marlewicz

PISMO OKÓLNE Nr 58/Org.

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT ORGANIZACJI I DEPARTAMENT INWESTYCJI

OR1-0/23

z dnia 9 kwietnia 1955 r.

w sprawie organizacji służb inwestycyjnych w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

W celu dostosowania organizacji służb inwestycyjnych do wzrastających zadań wynikających z zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 181 z dnia 12 sierpnia 1954 r. w sprawie planowania, nakładów i zasad budowy zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 101), służby inwestycyjne w jednostkach budownictwa przemysłowego powinny być organizowane według zasad zawartych w instrukcji, stanowiącej załącznik do niniejszego pisma okólnego.

Organizacja istniejących obecnie komórek inwestycyjnych powinna ulec odpowiednim zmianom.

DYREKTOR
DEPARTAMENTU
INWESTYCJI
R. Zaleski
V-Dyrektor

DYREKTOR
DEPARTAMENTU
ORGANIZACJI
T. Pientak
Radca Ministra

Załącznik do pisma okólnego Nr 58/Org.
z dnia 9 kwietnia 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie organizacji służb inwestycyjnych w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

§ 1. W celu prowadzenia spraw inwestycji własnych organizuje się:

1) w centralnych zarządach budowlano - montażowych — stanowiska pracy starszych inżynierów inwestycji,

2) w przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) budowlano-montażowych oraz w zarządach budowlano - montażowych będących inwestorami bezpośrednimi — stanowiska pracy starszych inżynierów lub inżynierów inwestycji. Zaszeregowanie stanowiska starszego inżyniera (inżyniera) inwestycji odpowiada zaszeregowaniu starszego inspektora (inspektora) według poz. 6 i 11 załącznika Nr 22 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.

§ 2. Organizację służb inwestycyjnych w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego nie wymienionych w § 1 należy ustalić w zależności od aktualnych potrzeb, w trybie właściwym dla ustalenia ich wewnętrznej struktury organizacyjnej.

§ 3. Do zakresu działania starszego inżyniera inwestycji w centralnym zarządzie należy ustalanie programu inwestycji, opracowanie wieloletnich i rocznych planów inwestycyjnych oraz kontrola ich wykonania, a w szczególności:

1) analiza zamierzeń inwestycyjnych podległych przedsiębiorstw,

2) opracowywanie projektów rozdziału wstępnych limitów do planu dla podległych przedsiębiorstw,

3) analiza planów inwestycyjnych podległych przedsiębiorstw i sporządzanie zbiorczych dokumentów do tego planu,
4) opracowywanie planu rozdziału robót,
5) kontrola postępu realizacji inwestycji zarówno w zakresie rzeczowym jak finansowym i jakościowym oraz podejmowanie niezbędnych środków zaradczych,
6) opracowywanie zbiorczych sprawozdań i analiz,
7) opracowywanie zbiorczego planu zaopatrzenia inwestycyjnego,
8) sprawy oceny dokumentacji technicznej i sprawy związane z jej zatwierdzeniem,
9) opracowywanie zbiorczych planów kapitalnych remontów oraz sprawozdawczość w tym zakresie,
10) opracowywanie planów inwestycji niescentralizowanych oraz kontrola ich wykonania,
11) sprawy lokalizacji i gospodarki środkami trwałymi oraz budownictwa przyzakładowego,
12) wszelkie inne sprawy związane z działalnością inwestycyjną.

§ 4. Do zakresu działania starszego inżyniera lub inżyniera inwestycji w przedsiębiorstwie (zjednoczeniu) należy opracowywanie programów i planów inwestycyjnych oraz sprawy związane z ich realizacją, sprawy budownictwa prowizorycznego i półstałego, prowadzenie spraw inwestycyjnych oddziału zaopatrzenia robotniczego, a w szczególności sprawy dotyczące:

1) założeń inwestycyjnych,
2) lokalizacji i dokumentacji prawnej,
3) udzielania zleceń na sporządzanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, kontrola jej wykonania i zapewnienia terminowej dostawy i odbioru,
4) sporządzanie dokumentów do planu inwestycyjnego wraz z dokumentami wynikającymi ze zmian w tym planie,
5) zapewnienia finansowania inwestycji przez bank,
6) zapewnienia nadzoru technicznego,
7) kontroli postępu realizacji inwestycji zarówno w zakresie rzeczowym jak finansowym i jakościowym oraz podejmowanie niezbędnych środków zaradczych,
8) organizowania częściowych odbiorów technicznych i odbiorów ostatecznych,
9) dopilnowania rozliczeń bieżących i ostatecznych.
10) sprawozdawczości inwestycyjnej,
11) inwestycji niescentralizowanych,
12) drobnych inwestycji,
13) budownictwa prowizorycznego, a w szczególności:
   a) sprawy związane z określeniem kwot dla potrzeb budownictwa prowizorycznego,
   b) ewidencja zleceń dla oddziałów projektowania organizacji robót i zleceń na wykonanie robót oraz ewidencja zużycia środków inwestycyjnych,
   c) kontrola wykorzystania przyznanych poszczególnym budowom limitów wraz z kontrolą faktur,
   d) ewidencja wykonywanych obiektów budownictwa prowizorycznego,
14) opracowywanie planu kapitalnych remontów budynków,
15) zestawiania zbiorczych planów kapitalnych remontów,
16) zleceń wykonania kapitalnych remontów budowlanych i kontroli ich wykonania,
17) sprawozdawczości z wykonania kapitalnych remontów,
18) gospodarki środkami trwałymi oraz budownictwa przyzakładowego,
19) zaopatrzenia inwestycyjnego,
20) prowadzenia spraw inwestycyjnych oddziału zaopatrzenia robotniczego,
21) wszelkie inne sprawy związane z działalnością inwestycyjną.

§ 5. Do współpracy ze służbą inwestycyjną w zakresie planowania i realizacji inwestycji obowiązane są komórki:

1) planowania — w zakresie:
   a) zabezpieczenia środków na budownictwo zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego,
   b) powiązania programu i planu inwestycyjnego z planem produkcji;
2) produkcji — w zakresie:
   a) oceny, opracowanych przez zainteresowane komórki, wniosków inwestycyjnych pod kątem potrzeb produkcji,
   b) sprawowania przez inspektorów działu produkcji nadzoru technicznego nad budownictwem prowizorycznym na placach budów,
   c) odbioru robót i kontroli faktur w odniesieniu do budownictwa prowizorycznego,
   d) częściowego i ostatecznego przekazywania robót i budowli w zakresie budownictwa półstałego i stałego;
3) projektowania organizacji robót — w zakresie opracowywania założeń projektowych inwestycyjnych oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej budownictwa prowizorycznego i półstałego,
4) zaopatrzenia — w zakresie załatwiania spraw zakupu i zaopatrzenia w materiały, sprzęt, narzędzia, maszyny i urządzenia na potrzeby inwestycji,
5) głównego księgowego — w zakresie:
   a) uruchomienia środków finansowych dla celów inwestycyjnych,
   b) prowadzenia księgowości inwestycyjnej i sprawozdawczości;
6) pozostałe — o ile są zainteresowane danymi inwestycjami — w zakresie opracowywania programów i założeń inwestycyjnych oraz nadzoru nad realizacją i oddawaniem do użytku odnośnych obiektów inwestycyjnych.

§ 6. 1. O podporządkowaniu służbowym starszego inżyniera inwestycji (inżyniera inwestycji) decyduje dyrektor (kierownik) jednostki, w której to stanowisko zostało utworzone.

2. Starszy inżynier inwestycji (inżynier inwestycji) w zasadzie podlega bezpośrednio naczelnemu inżynierowi.

W uzasadnionych przypadkach stanowisko starszego inżyniera (inżyniera) inwestycji może być podporządkowane bezpośrednio dyrektorowi (kierownikowi) lub jego zastępcy do spraw administracyjnych albo, w wyjątkowych przypadkach po porozumieniu z Departamentem Inwestycji i Organizacji, włączone do komórki organizacyjnej, z której zakresem zadań działalność starszego inżyniera (inżyniera) inwestycji jest najbardziej związana, (np. do komórki planowania, produkcji pomocniczej itp.).

§ 7. Dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej, w ramach przyznanej mu puli etatów, względnie w ramach planu zatrudnienia i funduszu płac, ustala etaty dla służby inwestycyjnej w sposób zabezpieczający pełne i prawidłowe wykonywanie przez nią zadań.

66.

PISMO OKÓLNE Nr 61/DF

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT FINANSOWY

L. dz. DF-2-44/55

z dnia 14 kwietnia 1955 r.

w sprawie obowiązku pobierania przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego przedpłat na podatek gruntowy od rolników osiągających przychody z czynności furmaństwa.

Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. i rozporządzenia Ministra Finansów z tej samej daty (Dz. U. Nr 9, poz. 59 i 62) zostały wprowadzone w życie nowe przepisy w sprawie poboru przedpłat na podatek gruntowy od podatników podatku gruntowego osiągających przychody z czynności furmaństwa.

W związku z powyższym Departament Finansowy komunikuje, co następuje:

1. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego są obowiązane do pobierania przedpłat na podatek gruntowy przy każdorazowej wypłacie wynagrodzeń rolnikom za czynności furmaństwa, wykonywane przez nich osobiście lub przy udziale członków najbliższej rodziny, przy czym stawka podatkowa, jaką należy stosować przy pobieraniu wyżej wymienionych przedpłat, została ustalona w wysokości 12% wypłaconych wynagrodzeń za czynności furmaństwa.

2. Pobrane od podatników podatku gruntowego przedpłaty winny być przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego odprowadzane do Narodowego Banku Polskiego na rachunki prezydiów rad narodowych, właściwych miejscowo dla wymiaru podatku gruntowego od gospodarstwa rolnego podatnika.

Przedpłaty pobrane w czasie od 1 do 15 każdego miesiąca należy odprowadzać w terminie do dnia 20 danego miesiąca, pobrane zaś w czasie okresu od 16 do końca miesiąca — w terminie do dnia 5 następnego miesiąca.

3. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego obowiązane są do prowadzenia ewidencji pobranych przedpłat oraz do przesyłania prezydiom rad narodowych, przy wpłacaniu przedpłat — wykazów zawierających nazwiska i imiona podatników, ich adresy, kwoty wypłaconych wynagrodzeń za czynności furmaństwa oraz kwoty pobranych przedpłat.

Departament Finansowy zwraca uwagę na konieczność ścisłego stosowania wyżej podanych przepisów oraz przestrzega przed odpowiedzialnością materialną, wynikającą z przepisów art. 14 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) w razie zaniechania pobrania przedpłaty, pobrania przedpłaty w kwocie niższej od należnej lub w razie zwłoki w dokonywaniu wpłat sum pobranych od podatników.

p. o. DYREKTORA DEPARTAMENTU

J. Szeworski

67.

PISMO OKÓLNE Nr 63/ZT

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

ZARZĄD TECHNIKI

TE-5/12-2/55

z dnia 14 kwietnia 1955 r.

w sprawie stosowania płyt pilśniowych porowatych do ocieplenia dachów i stropodachów budynków przemysłowych.

Wprowadza się „Wytyczne stosowania płyt pilśniowych porowatych do ocieplenia dachów i stropodachów budynków przemysłowych". stanowiące załącznik do niniejszego pisma okólnego.

V-DYREKTOR
ZARZĄDU TECHNIKI **Mgr inż. St. Hojarczyk**

Załącznik do pisma okólnego
Nr 63/ZT Zarządu Techniki
z dnia 14 kwietnia 1955 roku.

WYTYCZNE

stosowania płyt pilśniowych porowatych do ocieplenia dachów i stropodachów w budynkach przemysłowych.

1. **Przedmiot wytycznych.**

Przedmiotem wytycznych są zasady stosowania izolacji cieplnej z płyt pilśniowych porowatych na dachach i stropodachach budynków przemysłowych.

2. Płyty pilśniowe porowate powinny odpowiadać warunkom podanym w obowiązującej PN-53/B-22120 „Płyty pilśniowe z drewna porowate i twarde".

3. **Projektowanie izolacji z płyt.**

Projektując warstwę ocieplającą należy przyjmować współczynnik przewodności cieplnej płyt pilśniowych $\lambda = 0{,}06$ Kcal/mh°C i ciężar objętościowy 300 kg/m³ (dla wszystkich klas).

4. **Wykonanie robót izolacyjnych.**

4.1. Płyty powinny być wbudowane w stanie powietrzno suchym, a po wbudowaniu zabezpieczone od zawilgocenia. Z uwagi na to, układanie płyt może odbywać się tylko w dnie pogodne (bez deszczu) z jednoczesnym kryciem papą. Pracę należy tak organizować, aby ułożone płyty były bezzwłocznie pokrywane papą na stałe. W przypadkach wyjątkowych, płyty jeszcze nie pokryte papą należy zabezpieczyć przez pokrycie prowizoryczne.

4.2. Powierzchnia dachu (stropodachu), na której mają być ułożone płyty, powinna być dokładnie wyrównana i następnie zagruntowana roztworem asfaltowym wg PN/B-24622. Układanie płyt można rozpocząć dopiero po wyschnięciu roztworu asfaltowego.

4.3. Płyty przykleja się do podłoża lepikiem asfaltowym o temperaturze mięknienia wg PiK 60—70°C. W tym celu lepik należy podgrzać do temperatury 160—180°C i w tym stanie rozsmarować cienką warstwą na podłożu oraz na gładkiej powierzchni płyty, po czym płytę ułożyć dociskając ją szczelnie do podłoża. Zużycie lepiku do smarowania podłoża nie powinno przekraczać 0,5 kg/m², a do smarowania płyty — 0,8 kg/m². W przypadku izolacji wielowarstwowej, smaruje

się lepikiem pierwszą warstwę ułożonych płyt i na niej układa warstwę następną (bez smarowania).

4.4. Poszczególne warstwy należy układać tak, aby styki płyt warstwy następnej były przesunięte w stosunku do styków płyt warstwy poprzedniej.

Po ułożeniu płyt, należy bezpośrednio je pokryć dwoma warstwami papy na lepiku.

5. **Impregnacja płyt środkiem grzybobójczym.**

Płyty pilśniowe produkowane obecnie w kraju nie są grzyboodporne i w przypadku zawilgocenia łatwo ulegają gniciu. Dlatego zaleca się zabezpieczanie płyt środkami grzybobójczymi stosując jeden z podanych sposobów w p-ach 5.1, 5.2 lub 5.3.

5.1. Zabezpieczanie fluorkiem sodu.

Do lepiku używanego do przyklejania płyt dodać drobno sproszkowany fluorek sodu w ilości 3—4% (w stosunku do ciężaru lepiku). Lepik powinien być roztopiony do stanu całkowicie płynnego; fluorek sodu należy wsypywać powoli i intensywnie mieszać, aby rozprowadzić go równomiernie w całej masie lepiku.

5.2. Zabezpieczenie fungolem B.

Do roztopionego lepiku dodać drobno sproszkowany fungol B w ilości 3—4% (w stosunku do ciężaru lepiku) i dokładnie wymieszać (jak w 5.1).

5.3. Zabezpieczenie ksylamitem popularnym.

Ksylamit popularny nanieść pędzlem, szczotką lub za pomocą pistoletu na obydwie powierzchnie płyty.

Zużycie impregnatu powinno wynosić około 0,10—0,12 kg na 1 m² powierzchni. Zaimpregnowane płyty przyklejać następnie lepikiem asfaltowym do podłoża.

5.4. Dodawanie impregnatów do lepiku powinno być kontrolowane. Należy zwrócić uwagę na staranne wymieszanie całej masy lepiku. Jeśli w impregnacie są grudki, trzeba je dokładnie rozetrzeć na proszek.

5.5. Lepik z dodatkiem impregnatów należy stosować tylko do smarowania płyt. Do smarowania podłoża betonowego oraz do przyklejania papy stosuje się lepik bez dodatku impregnatów.

68.

PISMO OKÓLNE Nr 64/ZT
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
ZARZĄD TECHNIKI

TE-2/24/55

z dnia 18 kwietnia 1955 r.

w sprawie oszczędnego używania wodociągowej wody pitnej dla celów produkcji.

W związku z uchwałą Nr 68/55 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie wprowadzenia planowej gospodarki wodnej w okręgach deficytowych pod względem zasobów wody, Zarząd Techniki podaje do wiadomości, że na obszarach, na których występują lub występować mogą niedobory w zakresie zaopatrzenia w wodę ludności przemysłu i rolnictwa, jest wprowadzona racjonalna gospodarka wodociągową wodą pitną. Zgodnie z § 3 wymienionej uchwały na obszarach, na których występują niedobory w zakresie zaopatrzenia w wodę ludności i przemysłu, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Gospodarki Komunalnej wprowadzać będą w miarę potrzeby kontyngentowanie wody rozprowadzanej przez komunalne zakłady wodociągowe i wodociągi zakładów przemysłowych.

Zakłady wytwórcze zużywające dla celów produkcji znaczne ilości wodociągowej wody pitnej powinny wprowadzić jak najdalej idącą oszczędność zużycia tej wody w procesach produkcyjnych, a w uzasadnionych przypadkach będą obowiązane do opracowania technicznych norm zużycia.

W szczególności zakłady te mogą być zobowiązane do wykorzystania istniejących na terenie zakładów własnych ujęć wody, a w przypadkach uzasadnionych do ich rozbudowy lub budowy nowych ujęć.

V-DYREKTOR
ZARZĄDU TECHNIKI **Mgr inż. Wł. Andrzejewski**

69.

PISMO OKÓLNE Nr 69/IN
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 27 kwietnia 1955 r.

w sprawie lokalizacji obiektów inwestycyjnych.

Departament Inwestycji zwraca uwagę, iż w Biuletynie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 7 pod poz. 24 ogłoszone zostało zarządzenie Przewodniczącego PKPG Nr 40 z dnia 11 marca 1955 r. w sprawie zasad wyboru i trybu uzgadniania lokalizacji inwestycji, zatwierdzające instrukcję Nr 92-A, stanowiącą załącznik do tego zarządzenia.

Powołane zarządzenie uchyliło moc obowiązującą zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 195 z dnia 18 czerwca 1952 r. w sprawie zasad sposobu uzgadniania lokalizacji obiektów inwestycyjnych oraz instrukcji Nr 92, stanowiącej załącznik do tego zarządzenia.

W związku z tym z dniem 15 kwietnia 1955 r. — w zakresie uzgadniania lokalizacji obiektów inwestycyjnych obowiązuje tryb postępowania ustalony powołanym zarządzeniem.

Zasady obowiązujące w zakresie uzgadniania czasowej lokalizacji dla półstałego zaplecza techniczno-gospodarczego podane zostały w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów Nr 181 z dnia 12 sierpnia 1954 r., w sprawie planowania nakładów i zasad budowy zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 101).

Jednocześnie anuluje się pismo okólne Nr 12 Departamentu Inwestycji z dnia 15 września 1952 r. L. dz. IN-4-18-/16/52 w sprawie zasad postępowania przy uzgadnianiu lokalizacji obiektów inwestycyjnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. P. Baranowski**

KOMUNIKAT
DEPARTAMENTU INWESTYCJI

IN-2-20/55

Departament Inwestycji zwraca uwagę na ogłoszony w Dz. U. Nr 9 z dnia 28.II.55 r. pod poz. 55 dekret z dnia 18.II.55 r. o właściwości organów w zakresie publicznej gospodarki lokalami — wprowadzający zasadnicze zmiany w szczególności w zakresie odwoływania się od decyzji władz kwaterunkowych.

W świetle przepisów tego dekretu nabiera wagi konieczność wyczerpującej obrony interesów n/jednostek w zakresie potrzeb lokalowych na terenie władz kwaterunkowych — podkreślona w piśmie okólnym Nr 10/IN Departamentu Inwestycji z dnia 24.I.55 r. w sprawie udziału w rozprawach Wojewódzkich Komisji Lokalowych (Biul. Min. Bud. Przem. Nr 2 z dnia 19.II.55 r.).

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. P. Baranowski**

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone następujące zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego

Nr 16 z dnia 8 marca 1955 r. w sprawie utworzenia Centralnego Ośrodka Technicznego Normowania Pracy,

Nr 19 z dnia 11 marca 1955 r. w sprawie dodatków na roboty wykonywane w warunkach zimowych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe,

Nr 24 z dnia 7 marca 1955 r. w sprawie nadania regulaminu Radzie Technicznej Ministra Budownictwa Przemysłowego,

Nr 29 z dnia 25 marca 1955 r. w sprawie uprawnień do rozrachunku gospodarczego jednostek organizacyjnych podległych zjednoczeniom (przedsiębiorstwom) budowlano-montażowym budownictwa przemysłowego,

Nr 30 z dnia 28 marca 1955 r. w sprawie powołania Komisji Przydziału Pracy dla absolwentów oraz Szkolnych Komisji Rekrutacyjnych na studia wyższe na 1955 r.,

Nr 33 z dnia 2 kwietnia 1955 r. w sprawie zmiany regulaminu Rady Technicznej Ministra Budownictwa Przemysłowego,

Nr 37 z dnia 19 kwietnia 1955 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstw budowlano - montażowych budownictwa przemysłowego na 1955 rok.

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone następujące okólniki Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego:

Nr 20 z dnia 25 marca 1955 r. w sprawie gospodarki barakami składanymi,

Nr 22 z dnia 6 kwietnia 1955 r. w sprawie półrocznej inwentaryzacji w r. 1955 w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego,

Nr 24 z dnia 16 kwietnia 1955 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu remontów kapitalnych w budownictwie przemysłowym w 1955 r.

KOMUNIKAT

wydane zostały, a nie są ogłoszone następujące pisma okólne departamentów Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego:

Nr 1/ZP z dnia 5 stycznia 1955 r. w sprawie kalendarzyka wypłat na rok 1955 dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych,

Nr 3/DKd z dnia 8 stycznia 1955 r. w sprawie rekrutacji kandydatów na I-szy rok studiów do W.S.I. oraz na jednoroczne studia przygotowawcze przy W.S.I. w roku akademickim 1955/56,

Nr 7/In z dnia 19 stycznia 1955 r. w sprawie planu inwestycji własnych na rok 1955,

Nr 11/GMI z dnia 26 stycznia 1955 r. w sprawie Zlotu Młodzieży w lipcu 1955 r.,

Nr 21/ZP z dnia 8 lutego 1955 r. w sprawie trybu składania wniosków o zezwolenie na czasowe przeniesienie robotników zaszeregowanych poniżej V kategorii płac,

Nr 22/IN z dnia 9 lutego 1955 r. w sprawie tymczasowego finansowania w I kwartale 1955 r. nakładów na budownictwo zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego,

Nr 26/Org z dnia 16 lutego 1955 r. w sprawie rozdzielnika pism Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego,

Nr 28/ZT z dnia 17 lutego 1955 r. w sprawie wniosków o zezwolenie na odstąpienie od obowiązujących norm państwowych,

Nr 38/DKd z dnia 8 marca 1955 r. w sprawie rekrutacji na studia aspiranckie w roku akademickim 1955/56,

Nr 39/ZP z dnia 10 marca 1955 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

Nr 46/Pr z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie ścisłego przestrzegania postanowień uchwały Nr 20/55 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r.,

Nr 50/IN z dnia 28 marca 1955 r. w sprawie realizacji tytułów inwestycyjnych na dokumentację inwestycji lat przeszłych,

Nr 51/ME z dnia 30 marca 1955 r. w sprawie sporządzania bilansów i składania zapotrzebowań na części zamienne do maszyn budowlanych na 1956 r.,

Nr 55/ZT z dnia 6 kwietnia 1955 r. w sprawie rejestracji materiałów geologicznych,

Nr 56/DKd z dnia 7 kwietnia 1955 r. w sprawie zabezpieczenia dyscypliny pracy w okresie przedświątecznym i świątecznym w resorcie budownictwa przemysłowego,

Nr 57/Org z dnia 8 kwietnia 1955 r. w sprawie uzupełnienia rozdzielnika pism Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego,

Nr 60/ZT z dnia 12 kwietnia 1955 r. w sprawie prenumeraty prac naukowo-badawczych,

Nr 65/GM z dnia 20 kwietnia 1955 r. w sprawie udziału pracowników Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i podległych mu jednostek organizacyjnych w dorocznym Zjeździe Delegatów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

Ponadto wydane zostały następujące pisma według rozdzielnika:

Departamentu Planowania i Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo - Technicznego z dnia 4 kwietnia 1955 r. w sprawie opracowania planów zaopatrzenia w ramach planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw na rok 1955,

Zarządu Techniki z dnia 14 kwietnia 1955 r. w sprawie planu nakładów związanych z wykonaniem zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej w roku 1955.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 332c z dn. 25.IV.55 r. Nakł. 2.500. B-6-6423
Druk ukończono V.55 r.